

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce: **JAN ŠPATENKA a SYN, společnost s ručením omezeným**, se sídlem Libřice 91, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 4257/31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2014, čj. 25976/14/5000-24700-711337, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2014, čj. 25976/14/5000-24700-711337, se z r u š u j e a věc se mu v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 3.000,- Kč, a to do osmi dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí (platební výměr) Finančního úřadu pro Královéhradecký kraj (dále také jen „správce daně“) ze dne 14. 3. 2014, čj. 400977/14/2700-04702-605198, kterým mu byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 395.962,- Kč.

V jeho odůvodnění žalovaný uvedl, že správce daně provedl u žalobce daňovou kontrolu skutečností rozhodných pro vznik povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně. Daňová kontrola byla ukončena projednáním zprávy o kontrole čj. 347023/14/2700-04702-605198. Správce daně shledal u žalobce porušení rozpočtové kázně v porušení podmínky stanovené v bodě 2 rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 15. 6. 2011, čj. 189/2011-910-ORG2/22 (dále také jen „rozhodnutí o

poskytnutí dotace“), a to v tom, že použil poskytnuté finanční prostředky na převod na jiný běžný účet, přičemž tyto prostředky nepoužil na úhradu způsobilých výdajů, tj. výdajů uvedených v žádosti o poskytnutí dotace a které byly předmětem podpory (dále také jen „způsobilé výdaje“), ale na úhradu běžných provozních výdajů. Porušením této podmínky tak došlo k neoprávněnému použití peněžních prostředků ze státního rozpočtu dle § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“), a tedy k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) cit. zákona. Na základě tohoto zjištění správce daně vyměřil žalobci dle § 44a odst. 4 písm. c) téhož zákona odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně.

V reakci na odvolací námitky žalovaný uvedl, že žalobce byl povinen hradit z poskytnuté dotace pouze způsobilé výdaje, tj. uvedené v žádosti o poskytnutí dotace. Tato povinnost je stanovena jak v bodě 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace, tak i v čl. 3 Pravidel pro poskytování dotací ze státního rozpočtu dopravním společností v rámci Programu zvyšování efektivity a bezpečnosti silničního provozu ze dne 11. 4. 2011 (dále také jen „pravidla pro poskytování dotací“). Dotace byla připsána na bankovní účet žalobce uvedený v žádosti o dotaci dne 29. 6. 2011 a tentýž den žalobce převedl téměř všechny prostředky z poskytnuté dotace na jiný běžný firemní účet. Zůstatek peněžních prostředků na účtu uvedeném v rozhodnutí o poskytnutí dotace byl pak pouze 153.878,47 Kč. Správce daně zjistil, že z účtu, na který byla dotace převedena, nebyl do konce roku hrazen žádný výdaj související s dotací a všechny položky byly uhrazeny z účtu č. 1016000771/5500, tj. z účtu uvedeného v žádosti žalobce, v rozhodnutí o poskytnutí dotace a současně i účtu, na který byla dotace připsána. Jak tedy vyplynulo z kontroly, žalobce použil část poskytnutých finančních prostředků na převod na jiný běžný účet a peněžní prostředky tak použil na úhradu běžných provozních výdajů, které nesouvisely s předmětem podpory v rámci uvedených dotačních programů, čímž porušil povinnost stanovenou v bodě 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace, dle kterého může být poskytnutý příspěvek použit výhradně na krytí nebo úhradu nákladových položek souvisejících s dotací a jsou uvedeny v žádosti o dotaci.

Dále žalovaný popsal zjištění správce daně, která učinil z bilance účtu žalobce, na který byla dotace připsána, tj. účtu č. 1016000771/5500. Z toho dovodil, že žalobce vyčerpal podstatnou část poskytnuté dotace dříve, než byla uhrazena první položka ze seznamu uvedeného v žádosti o dotaci, a to na výdaje, které nebyly „způsobilé“. Částka, která zbyla na zmíněném účtu z poskytnutých peněžních prostředků k datu 15. 7. 2011, činila pouze 4.021,93 Kč, přičemž úhrada první položky ze seznamu uvedeného v žádosti byla provedena dne 15. 8. 2011. Dle žalovaného je tedy zřejmé, že položky uvedené v žádosti byly hrazeny z vlastních zdrojů žalobce (kromě zmíněné částky 4.021,93 Kč), neboť zdrojem prostředků připsaných na účet po 25. 7. 2011 byla vlastní činnost žalobce. Prostředky z dotace tedy byly použity na úhradu výdajů souvisejících s provozem firmy.

Dle žalovaného nelze sice peněžní prostředky na bankovním účtu „jednotlivě určit“, avšak zdůraznil, že žalobce se zavázal, že prostředky z dotace použije výhradně na úhradu položek ze seznamu a sám si určil, na jaký účet mu dotační prostředky mají být zaslány. Dle názoru žalovaného měl proto postupovat tak, aby na účtu, ze kterého byly položky ze seznamu hrazeny, bylo až do úhrady první položky

tolik peněžních prostředků, kolik činila dotace. K odvolací námitce, že měl žalobce dostatek vlastních finančních prostředků na svých účtech převyšující částku poskytnuté dotace, žalovaný dodal, že z důkazních prostředků vyplývá, že ne vždy byl zůstatek na účtu, na který byla dotace poskytnuta a ze kterého byly hrazeny jednotlivé položky ze seznamu, převyšující částku dotace.

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí a navrhl jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí správce daně.

Žalobce namítá, že ze žádného právního předpisu, ani z pravidel pro poskytování dotací nebo z rozhodnutí o poskytnutí dotace neplyne povinnost uhradit položky, na které byla dotace určena, z účtu, na který byla dotace poskytnuta. Účet č. 1016000771/5500 je v odůvodnění rozhodnutí o poskytnutí dotace označen pouze jako místo, kam Ministerstvo dopravy dotaci převede. Z rozhodnutí o poskytnutí dotace vyplývá pouze povinnost použít poskytnuté finanční prostředky na úhradu způsobilých výdajů uvedených v žádosti o poskytnutí dotace a předložit čestné prohlášení se seznamem pořízeného a uhrazeného vybavení.

Žalobce vyslovil nesouhlas s tvrzením žalovaného, že náklady na pořízení vybavení, na které byla poskytnuta dotace, uhradil (kromě částky 4.021,93 Kč) z vlastních zdrojů. S poukazem na judikaturu soudů konstatoval, že peníze uložené na běžném účtu nejsou jednotlivě určitelné a tím, že jsou převedeny na jiný účet stejného vlastníka, se nemění jejich charakter. Žalobce poznamenal, že z rozhodnutí o poskytnutí dotace pro něj nevyplývala povinnost zřídit si zvláštní účet pouze pro účely poskytnutí dotace a úhradu nákupu vybavení z ní pořizovaného. Převodem dotace na jiný jeho bankovní účet proto žádnou povinnost neporušil. Žalobce zdůraznil, že po celou rozhodnou dobu měl na tomto účtu (rovněž registrovaném u finančního úřadu) částku převyšující poskytnutou dotaci, proto nemohl dotaci použít neoprávněně na jiný účel, tj. na úhradu běžných výdajů, jak tvrdí správce daně. Přitom námitku, že na zmíněném firemním účtu měl vždy zůstatek minimálně ve výši dotace, vznášel již v průběhu daňové kontroly.

Závěrem žalobce uvedl, že se porušení rozpočtové kázně nedopustil, neboť v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace použil dotaci na pořízení vybavení uvedeného v žádosti o poskytnutí dotace a včas předložil čestné prohlášení se seznamem pořízeného vybavení. Má zato, že žalovaný došel k nesprávnému závěru o použití peněžních prostředků na úhradu běžných provozních výdajů, nedůvodně se odmítl zabývat tvrzením, že peněžní prostředky na běžných účtech nejsou jednotlivě určitelné a spokojil se pouze se sledováním stavu účtu, na který byla dotace poskytnuta, aniž by se zabýval stavem dalšího účtu, a to účtu, na kterou žalobce dotaci převedl a na němž finanční prostředky vždy vysoce přesahovaly výši poskytnuté dotace.

Žalobce zdůraznil, že pořídil vybavení, které uvedl v žádosti o poskytnutí dotace, a toto vybavení řádně a včas zaplatil. Stalo se tak sice z jiného jeho firemního účtu, avšak tento postup nebyl v rozporu se zákonem či podmínkami pro poskytnutí dotace.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Setrval na svém závěru, že žalobce porušil bod

2 rozhodnutí o poskytnutí dotace, čímž se dopustil porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel, neboť prostředky poskytnuté dotace převedl na jiný účet, avšak náklady dotace hradil z účtu, na který byla dotace poskytnuta a na který byly připisovány jiné platby, ze kterých byly posléze hrazeny položky ze seznamu uvedeného v žádosti o dotaci. Z poskytnuté dotace tak byly hrazeny běžné provozní náklady a položky, které měly být z dotace hrazeny, byly financovány z vlastních zdrojů žalobce. Žalovaný nesouhlasil s názorem, že pro prokázání skutečnosti, že nedošlo k neoprávněnému použití dotačních prostředků, postačí, že žalobce měl celkově k dispozici větší množství finančních prostředků, než kolik činila poskytnutá dotace. Dodal, že odvod za porušení rozpočtové kázně nebyl žalobci vyměřen proto, že nevedl prostředky na konkrétním účtu, ale kvůli porušení bodu 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace, který stanovoval povinnost hradit z poskytnuté dotace pouze způsobilé výdaje uvedené v žádosti o poskytnutí dotace.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, když žalovaný s tímto postupem souhlasil výslovně a žalobce svůj souhlas udělil způsobem předvídaným v ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. Krajský soud přitom dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.

Z předloženého správního spisu vyplynulo, že Ministerstvo dopravy vydalo dne 15. 5. 2011 rozhodnutí čj. 189/2011-910-ORG2/22, kterým rozhodlo o poskytnutí podpory ze státního rozpočtu žalobci ve výši 399.983,- Kč, a to na základě jeho žádosti o poskytnutí podpory v rámci Programu zvyšování efektivity a bezpečnosti silničního provozu. Bod 2 uvedeného rozhodnutí mimo jiné stanovilo, že příjemce podpory je oprávněn použít poskytnuté finanční prostředky na uhrazení způsobilých výdajů, které uvedl v žádosti o poskytnutí dotace a které jsou předmětem podpory v rámci uvedených podprogramů. Dále rozhodnutí stanovilo povinnost úhrady předmětných položek tak, aby do dne 31. 10. 2011 předložil příjemce Ministerstvu dopravy čestné prohlášení se seznamem uhrazených vybavení a prostředků. V odůvodnění je pak výslovně uvedeno, že Ministerstvo dopravy dotaci převede bezhotovostně příjemci podpory na jeho bankovní účet č. 1016000771/5500. Poučení mimo jiné stanoví, že příjemce podpory odpovídá za to, že finanční prostředky budou použity pouze ke stanovenému účelu.

Pravidla pro poskytování dotací ze státního rozpočtu dopravním společností v rámci programu zvyšování efektivity a bezpečnosti silničního provozu platná v rozhodném období stanovila ve svém článku 2 a 3, že dotace je poskytována formou neinvestiční dotace a že je možné ji poskytnout pouze na způsobilé výdaje v jednotlivých podprogramech. Článek 7 stanoví některé povinnosti příjemce dotace, a to, že je povinen postupovat v souladu s rozpočtovými pravidly, že je povinen dotaci použít pouze k účelu, na který mu byla poskytnuta a že do dne 31. 10. 2011 musí předložit správci programu čestné prohlášení se seznamem uhrazených vybavení a prostředků. Současně je uvedeno, že užití dotace je účelově vázáno a závazné parametry, termíny a podmínky čerpání účelově vázaných výdajů státního rozpočtu jsou nedílnou součástí vydaného rozhodnutí o poskytnutí dotace.

Dále ze správního spisu vyplývá, že správce daně provedl u žalobce daňovou kontrolu, jejímž předmětem bylo ověření splnění podmínek, za kterých mu byla předmětná dotace poskytnuta pro případné stanovení povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně. Takové porušení shledal v porušení podmínky stanovené v bodě 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace v tom, že poskytnuté finanční prostředky byly použity na převod na jiný běžný účet a úhradu běžných provozních výdajů, které nebyly předmětem podpory.

Závěr kontroly vyústil ve vydání platebního výměru ze dne 14. 3. 2014, čj. 400977/14/2700-04702-605198, na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 395.962,- Kč. Tato částka odpovídá poskytnuté dotaci snížené o částku 4.021,93 Kč, tj. o částku, která nebyla z účtu č. 1016000771/5500 vyčerpána dříve, než došlo k nákupu položek, které lze podřadit pod způsobilé dotační výdaje. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil.

Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že žalobce obdržel předmětné dotační prostředky dne 29. 6. 2011 na účet č. 1016000771/5500 (tj. na účet uvedený v jeho žádosti a rozhodnutí o poskytnutí dotace) a téhož dne převedl prostředky ve výši 400.000,- Kč z tohoto účtu na jiný jeho běžný firemní účet (registrovaný rovněž u správce daně), a to účet č. 5006001998/5500. Z účtu č. 1016000771/5500 přitom hradil jednotlivé výdaje za vybavení a prostředky, které byly předmětem dotace.

Podstatou sporu je to, zda se žalobce svým postupem při použití poskytnutých dotačních prostředků dopustil porušení rozpočtové kázně či nikoliv.

Dle ustanovení § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu, státního fondu, Národního fondu nebo státních finančních aktiv jejich příjemcem. Za neoprávněné použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu se přitom dle ustanovení § 3 písm. e) rozpočtových pravidel považuje mimo jiné jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků, nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty.

Žalovaný a před ním i správce daně shledaly porušení rozpočtové kázně žalobcem v porušení podmínky stanovené v bodě 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace, dle níž je příjemce podpory oprávněn použít poskytnuté finanční prostředky na uhrazení tzv. způsobilých výdajů. Dle jejich názoru porušil tuto podmínku tím, že z účtu, na který byly dotační prostředky Ministerstvem dopravy zaslány, hradil běžné provozní výdaje a nikoliv způsobilé výdaje dle dotačních podmínek, neboť ihned po obdržení dotačních prostředků tyto převedl na jiný běžný účet. Krajský soud se s tímto jejich závěrem neztotožnil.

Jak je již shora uvedeno, rozhodnutí o poskytnutí dotace v bodě 2 stanovilo (mimo jiných povinností) zejména to, že příjemce podpory je oprávněn použít poskytnuté finanční prostředky na uhrazení způsobilých výdajů, které uvedl v žádosti o poskytnutí dotace a které jsou předmětem podpory v rámci uvedených podprogramů. Dále pak bylo v odůvodnění rozhodnutí konstatováno, že dotace ve

výši 399.983,- Kč bude převedena na bankovní účet žalobce č. 1016000771/5500. Rovněž z pravidel pro poskytování dotací vyplývají pro příjemce dotace obdobné povinnosti včetně zdůraznění povinnosti postupovat v souladu s rozpočtovými pravidly a povinnosti použít dotaci pouze k účelu, na který mu byla poskytnuta. Z obsahu žádné podmínky vyjádřené v rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo v pravidlech pro poskytování dotací však nelze dovodit povinnost žalobce hradit způsobilé výdaje právě z účtu, na který mu byly dotační prostředky Ministerstvem dopravy zaslány, ani nebyla specifikována žádná jiná povinnost ve vztahu ke způsobu provádění úhrad (z pohledu bankovních transakcí), tj. jaký konkrétní postup měl zvolit či dodržet.

Výklad žalovaného i správce daně tak jde dle názoru krajského soudu nad rámec rozsahu podmínek stanovených rozhodnutím o poskytnutí dotace a pravidly pro poskytování dotací. Bylo-li by záměrem poskytovatele dotace, tj. Ministerstva dopravy, stanovit jejímu příjemci povinnost provádět úhradu způsobilých výdajů z účtu, na který mu byly dotační prostředky zaslány nebo pouze z jednoho (byť i jiného) konkrétního účtu (např. pro dotační prostředky vyčleněného), mohl a měl tuto skutečnost vyjádřit v samotném rozhodnutí o poskytnutí dotace. V opačném případě nelze žalobci vytýkat, že nezvolil pro provádění úhrad postup, který dané podmínky neobsahovaly. Obsah podmínek pro stanovení dotace má nepochybně směřovat k tomu, aby byly prostředky poskytnuté ze státního rozpočtu použity pouze k tomu účelu, k jakému byly poskytovatelem určeny, a aby tuto skutečnost bylo možné ověřit. Pokud jde o samotný výdej dotačních prostředků, nepochybně by bylo přehlednější sledovat je od jejich přijetí na účet příjemce až po jejich použití, tj. úhrady způsobilých výdajů, na jednom konkrétním účtu příjemce. Pokud však taková povinnost stanovena nebyla, nelze její nedodržení přičítat žalobci k tíži.

Žalovaný sice ve svém vyjádření v návaznosti na odůvodnění napadeného rozhodnutí zdůrazňoval, že odvod za porušení rozpočtové kázně nebyl žalobci vyměřen za nevedení dotačních prostředků na konkrétním účtu, ale kvůli porušení bodu 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace, který stanovoval povinnost hradit z poskytnuté dotace pouze způsobilé výdaje, avšak že žalobce cit.: „použil poskytnuté finanční prostředky na převod na jiný běžný účet, peněžní prostředky tedy použil na úhradu běžných provozních výdajů, které nebyly uvedeny v žádosti o poskytnutí dotace, a tedy nejsou předmětem podpory v rámci uvedených programů“. Jeho argumentace, že poskytnuté dotační prostředky použil žalobce na úhradu svých běžných provozních výdajů, však neodpovídá skutkovému stavu věci, resp. pro takový závěr není v listinných materiálech shromážděných v průběhu daňového řízení, žádná opora. Žalobce přitom již v průběhu daňové kontroly uváděl (viz protokol ze dne 29. 1. 2014, čj. 127016/14/2700-04702-605198 a zpráva o kontrole), že dotační prostředky převedl na účet č. 5006001998/5500 z důvodu, aby nedošlo k jejich použití na jiný účel, a že na tomto účtu byly finanční prostředky vždy minimálně ve výši dotace. Z výpisů z tohoto účtu za období od srpna do prosince 2011, které přiložil k žalobě, je pak zřejmé, že z tohoto účtu za celé rozhodné období, tj. od 29. 6. do 31. 12. 2011 nebyly hrazeny žádné jeho provozní výdaje (pouze poplatky spojené s vedením účtu včetně poplatku za měsíční výpisy z tohoto účtu), zůstatek na tomto účtu po celou uvedenou dobu neklesl pod částku poskytnuté dotace, přičemž pohyb na účtu spočíval pouze v jeho navyšování o další příchozí platby.

Navíc nelze přehlédnout, že argumentace žalovaného je částečně rozporná v tom, že na jednu stranu tvrdí, že porušení rozpočtové kázně neshledává v samotném nevedení dotačních prostředků na konkrétním účtu, přesto v jiné části odůvodnění svého rozhodnutí (strana 4 rozhodnutí) současně argumentuje na podporu svého závěru bilancí právě a pouze účtu č. 1016000771/5500 (s odkazem na tabulku č. 3 ve zprávě o kontrole), ze které dovozuje, že žalobce vyčerpal podstatnou část poskytnuté dotace dříve (až na částku 4.021,- Kč), než byla uhrazena první položka ze seznamu uvedeného v žádosti o dotaci. Žalovaný tedy vycházel z bilance pouze tohoto účtu, na který byly dotační prostředky Ministerstvem dopravy zaslány, přestože mu žalobce opakovaně sděloval a rovněž z pohybu na zmíněném účtu č. 1016000771/5500 vyplývalo, že již dne 29. 6. 2011 převedl všechny dotační prostředky na účet č. 5006001998/5500. Proč však žalovaný a před ním i správce daně při své bilanci vycházeli naopak z toho, že část dotačních prostředků na původním účtu č. 1016000771/5500 zůstala, nijak nevysvětlili. Jejich přístup tak de facto dokumentuje onu žalobcem namítanou nerozpoznatelnost jednotlivých peněžních prostředků po připsání na bankovní účet a po převodu na jiný účet stejného vlastníka, se kterou lze v obecné rovině souhlasit. Požadavek na to, aby snad žalobce na úhradu způsobilých výdajů převáděl peněžní prostředky zpět na původní účet, když z něho tyto výdaje hradil, by bylo nutno odmítnout jako jdoucí nad rámec stanovených dotačních podmínek, navíc by za dané situace byl i ryze formalistický.

Krajský soud tedy uzavírá, že za popsané situace neobstojí závěr finančních orgánů, že v daném případě použil žalobce poskytnuté dotační prostředky v rozporu s podmínkou bodu 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace na úhradu běžných provozních výdajů. Shora uvedený postup žalobce nelze za dotačních podmínek, které byly jemu jako příjemci dotace uloženy, kvalifikovat jako porušení rozpočtové kázně ve smyslu ustanovení § 3 písm. e) rozpočtových pravidel.

S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný vázán shora vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).

Dlužno dodat, že krajský soud nezrušil současně i rozhodnutí orgánu prvního stupně, jak navrhoval žalobce. Neučinil tak proto, že ze zprávy o kontrole vyplývá, že v posuzovaném případě zjistil správce daně i další porušení rozpočtové kázně spočívající v úhradě tří faktur, týkajících se předmětu podpory po datu 31. 10. 2011, tj. v rozporu s termínem a platebními podmínkami stanovenými rozhodnutím o poskytnutí dotace a pravidel pro poskytování dotací. Vzhledem ke konečnému závěru, který (jak je popsán shora) ve věci finanční orgány učinily, nebyl zatím důvod se touto skutečností blíže zabývat. Tato otázka však bude předmětem dalšího řízení.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši celkem 3.000,- Kč.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 25. srpna 2015

Mgr. Marie Kocourková, v. r.
předsedkyně senátu